

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

6.6.2012

B7-0279/2012

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie wieloletnich ram finansowych i zasobów własnych
(2012/2678(RSP))

**Martin Callanan, Richard Ashworth, Geoffrey Van Orden,
Anthea McIntyre, James Nicholson, Struan Stevenson**
w imieniu grupy ECR

RE\904553PL.doc

PE489.308v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wieloletnich ram finansowych i zasobów własnych (2012/2678(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami¹,
 - uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 5,
 - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 311 i 312,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. zatytułowaną „Inwestowanie w przyszłość: nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) na rzecz Europy konkurencyjnej, zrównoważonej i sprzyjającej integracji społecznej”,
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. – Budżet z perspektywy „Europy 2020”, część I i II,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 312 ust. 2 TFUE Rada, stanowiąc jednomyślnie, przyjmuje rozporządzenie ustanawiające WRF po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego;
- B. mając na uwadze, że urzędująca prezydencja duńska zamierza przedłożyć na czerwcowym posiedzeniu Rady Europejskiej schemat negocjacyjny z propozycjami różnych możliwości dla wszystkich aspektów negocjacji, w tym dochodów, lecz bez podawania na tym etapie jakichkolwiek kwot;
- C. mając na uwadze, że wieloletnie programy związane z następnymi WRF zostaną przyjęte przez Parlament Europejski i Radę zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą;
1. uważa, że konsolidacja budżetowa jest warunkiem trwałego wzrostu gospodarczego i że następne wieloletnie ramy finansowe są negocjowane w czasie, gdy państwa członkowskie podejmują nadzwyczajne środki w celu zmniejszenia deficytu publicznego i długu publicznego do zrównoważonego poziomu zgodnego z rozszerzonymi ramami monitorowania budżetowego i makroekonomicznego;
 2. przypomina, że europejskie wydatki publiczne nie mogą być wyjątkiem na tle wyłożonych starań podejmowanych przez państwa członkowskie w celu utrzymania kontroli nad finansami publicznymi; podkreśla w związku z tym, że podejmowane w ostatnich latach działania na rzecz ograniczenia corocznego wzrostu europejskich środków na płatności

¹ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

powinny być stopniowo intensyfikowane w pozostałych latach tej perspektywy finansowej, a maksymalny wzrost środków w następnych perspektywach finansowych nie powinien przekraczać stopy inflacji; zgodnie z powyższymi środkami na zobowiązania w następnych wieloletnich ramach finansowych nie powinny przekraczać poziomu z 2013 r., a ich stopa wzrostu powinna być niższa od poziomu inflacji;

3. uważa, że zasada europejskiej wartości dodanej powinna stanowić podstawę wszystkich przyszłych wydatków, które muszą również spełniać zasady skuteczności, wydajności i korzystnego stosunku wyników do ceny, jednocześnie respektując zasadę pomocniczości określoną w art. 5 TUE i zawartą w Protokole nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej;
4. zauważa, że zdobycie pełnego poparcia ze strony obywateli europejskich w kontekście obecnych ograniczeń budżetowych jest niezmiernie ważne w celu potwierdzenia i realizacji naszych zobowiązań w ramach strategii Europa 2020; dlatego też domaga się lepszego wykorzystania istniejących funduszy i podkreśla, że wyzwaniem dla Unii Europejskiej będzie nie to, by wydawać więcej, lecz by wydawać bardziej efektywnie;
5. przypomina, że budżet UE jest budżetem inwestycyjnym o dużym efekcie dźwigni i może stanowić bardzo mocne narzędzie zwiększania strategicznych inwestycji o europejskiej wartości dodanej zgodnych z podejściem ukierunkowanym na tworzenie wzrostu i miejsc pracy; podkreśla, że następne WRF powinny odzwierciedlać przed wszystkim cele strategii Europa 2020, w szczególności poprzez koncentrację wydatków na „inteligentnym wzroście”, umożliwiając spójne i konsekwentne długoterminowe podejście do wyzwań, przed którymi stoi Unia;
6. zauważa, że art. 311 ust. 2 TFUE przewiduje, że budżet jest w całości finansowany z zasobów własnych; uważa, że obecny system dochodów jest zgodny z prawem i z duchem Traktatu; podtrzymuje swój sprzeciw wobec wniosków ustawodawczych przedłożonych przez Komisję w dniu 29 czerwca 2011 r. w sprawie reformy systemu zasobów własnych, w tym wniosków dotyczących podatku od transakcji finansowych i nowych zasobów własnych UE opartych na podatku VAT;
7. przypomina swoje zdecydowane stanowisko w sprawie mechanizmów korekty; podkreśla, że propozycje zmiany lub zniesienia obecnego systemu nie uzyskują poparcia; wzywa wszystkie zaangażowane partie do znalezienia pragmatycznego rozwiązania i do skoncentrowania się na tych obszarach WRF, w których można osiągnąć konsensus;
8. w świetle sytuacji makroekonomicznej i wyzwań, jakie stawia przed nami zmieniający się świat, oraz w celu zapewnienia lepszego i bardziej efektywnego wykorzystywania funduszy UE domaga się, by w WRF 2014-2020 umożliwić większą elastyczność oraz uwzględnić w odpowiedni sposób zmieniające się okoliczności i priorytety, jednocześnie przestrzegając uzgodnionych poziomów środków na płatności;
9. nalega na utrzymanie zasady jedności w ramach budżetu UE, podkreślając, że wszystkie polityki i programy UE powinny być włączone do WRF wraz z odpowiednimi środkami finansowymi, tym samym przyczyniając się do większej przejrzystości, przewidywalności i rozliczalności;

10. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się prezydencji Rady¹ do zapewnienia otwartego i konstruktywnego dialogu i współpracy z Parlamentem w kontekście art. 312 TFUE; potwierdza swą gotowość do ścisłego współdziałania z Radą i Komisją w trakcie procesu negocjacji w pełnej zgodności z postanowieniami Traktatu z Lizbony;
11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, parlamentom narodowym i rządów państw członkowskich oraz pozostałym zainteresowanym instytucjom i organom.

¹ Pismo premiera Yves'a Leterme'a do przewodniczącego Jerzego Buzka, 8 grudnia 2010 r.